

ชื่อเรื่อง	การวิเคราะห์หาพื้นที่ที่เหมาะสมในการอพยพกรณีเกิดเหตุการณ์ดินโคลนถล่ม โดยใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ กรณีศึกษา ตำบลน้ำไผ่ อำเภอป่าปาด จังหวัดอุตรดิตถ์
ผู้วิจัย	ชลดา คำจิตตะ
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.กัมปนาท ปิยะธำรงชัย
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ วท.บ. สาขาวิชาภูมิศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2559
คำสำคัญ	พื้นที่เสี่ยงภัย,พื้นที่อพยพ,ดินโคลนถล่ม,ระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์

บทคัดย่อ

จังหวัดอุตรดิตถ์เป็นจังหวัดที่ประสบปัญหาภาวะดินโคลนถล่มอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีสภาพภูมิประเทศลาดชัน ประกอบกับการใช้ที่ดินที่เปลี่ยนแปลงเป็นพื้นที่เกษตรกรรมมากขึ้น พื้นที่ตำบลน้ำไผ่ อำเภอป่าปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นพื้นที่หนึ่งในเขตที่มีสภาพภูมิประเทศเสี่ยงต่อการเกิดดินโคลนถล่ม เหตุการณ์ดินโคลนถล่มที่เกิดขึ้นสร้างความเสียหายและส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่เป็นอันมาก งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะวิเคราะห์หาพื้นที่เสี่ยงในการเกิดดินโคลนถล่มและหาพื้นที่อพยพที่เหมาะสมในการเกิดเหตุการณ์ดินโคลนถล่ม โดยศึกษาจากปัจจัยการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปี พ.ศ.2556 ปัจจัยข้อมูลปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี พ.ศ.2554 และปัจจัยความลาดชัน ผลการศึกษาพบว่า พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินโคลนถล่มสูง มีพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งหมด ประมาณ 4,687 ไร่หรือคิดเป็นร้อยละ 23.71 ของพื้นที่ ซึ่งพบในพื้นที่ภูเขาสูง พื้นที่เสี่ยงภัยเกิดดินโคลนถล่มระดับปานกลาง มีพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งหมดประมาณ 6,250 ไร่หรือประมาณร้อยละ 30.47 ของพื้นที่ ในบริเวณหมู่ที่ 1 บ้านนาผักฮาด โดยมีพื้นที่อพยพคือ โรงเรียนบ้านนาผักฮาด ที่สามารถรองรับคนได้ 50-100 คน และหมู่ที่ 3 บ้านต้นขนุน มีพื้นที่อพยพคือ โรงเรียนบ้านต้นขนุน สามารถรองรับคนได้ 20-30 คน และพื้นที่เสี่ยงภัยเกิดดินโคลนถล่มน้อย พื้นที่เสี่ยงภัยประมาณ 9,500 ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ 45.82 บริเวณหมู่ที่ 2 บ้านห้วยเตือ โดยพื้นที่อพยพคือ โรงเรียนบ้านห้วยเตือ สามารถรองรับคนได้ 10-25 คน หมู่ที่ 4 บ้านห้วยคอม พื้นที่อพยพคือ วัดบ้านห้วยคอม สามารถรองรับคนได้ 200-500 คน และหมู่ที่ 5 บ้านห้วยเนียม พื้นที่อพยพคือ โรงเรียนบ้านห้วยเนียม สามารถรองรับคนได้ 10-15 คน ข้อมูลจากการวิจัยนี้มีส่วนสนับสนุนให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถนำไปใช้ในการเตรียมความพร้อมและรับมือในพื้นที่ที่เกิดเหตุการณ์ดินโคลนถล่มได้